

8 Ιανουαρίου 2026

Μοναχός Ιερώνυμος Λαυριώτης (1894-8.1.1959)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Τερά μονή Μεγίστης Λαύρας.

Ο κατά κόσμον Ιωάννης Ρούσος γεννήθηκε στην Αθήνα το 1894. Το 1930 μετέβη στην ιερά μονή Μεγίστης Λαύρας. Μετά δοκιμή ενός έτους εκάρη μοναχός με το όνομα Ιερώνυμος.

Μετά από καιρό, για μεγαλύτερη άσκηση, μετέβη σ' ένα ξεροκάλυβο στην περιοχή Χαΐρι. Εκεί ησκήτο αθόρυβα, ταπεινά, ηρωικά, με μεγάλη στέρηση και πενία. Όπως αναφέρει ο επίσκοπος Ροδοστόλου Χρυσόστομος στα ωραιότατα Απομνημονεύματά του, κάποτε τον επισκέφθηκε στο καλύβι του ο αδελφός του από την Αμερική. Ήταν το 1944. Ο αδελφός του ήταν αρκετά ευκατάστατος. Του έκανε μεγάλη εντύπωση η ασκητική του ζωή. Είχε πολλά χρόνια να τον δει. Θέλησε να τον βοηθήσει οικονομικά, για να διορθώσει τον τόπο που έμενε και να μείνει κάπως αναπαυτικά. Ο Ιερώνυμος ήταν ανένδοτος. «Τα χρήματα, που θα μου έδινες», του λέει, «να τα δώσεις στους φτωχούς, που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη και πεινούν». Για τον εαυτό του έλεγε πως δεν έχει ανάγκη από τίποτε. Έχει τον Χριστό και την Παναγία. Του αρκούν. Ακτημοσύνη υποσχέθηκε στην κουρά του να τηρεί ισόβια. Στην επιμονή του αδελφού του, στα δάκρυά του και τις θερμές παρακλήσεις του κάμφθηκε να του αγοράσει ένα γαϊδουράκι για τις μεταφορικές του ανάγκες. Ο ίδιος δεν θέλησε να πιάσει χρήματα στα χέρια του. Εκείνος έφυγε ικανοποιημένος που έστω σε κάτι συνέδραμε στη φτώχεια του αδελφού του, που δεν μπορούσε εύκολα να κατανοήσει. Ένας πάμφτωχος να αρνείται μια πλούσια προσφορά.

Πάντοτε πρόθυμος και πάντοτε απλός. Για χρόνια έθεσε κανόνα του να καρτερά στα σταυροδρόμια τους διαβάτες για να τους φιλέψει κάτι τι από τον ντορβά του και να τους δείξει τον δρόμο. Γι' αυτό είχε υποδήματα με σόλα από ρόδα αυτοκινήτου, για να τρέχει και να προλαβαίνει, δίχως να 'χει ανάγκη συχνών επιδιορθώσεων στα χοντρο-πάπουτσά του.

Έτσι, φτωχός από υλικά αγαθά και πλούσιος σε πνευματικά αναχώρησε από την ησυχία της αγιορειτικής έρημου για τον πλούτο της αιώνιας, ουράνιας Βασιλείας στις 8.1.1959.

Πηγές - Βιβλιογραφία

Χρυσοστόμου Ροδοστόλου επισκόπου, Πόθος και Χάρις στον Άθωνα, Άγιον Όρος 2000, σσ. 255-258. Σοφοκλή Δημητρακόπουλου, Ευλαβείς κληρικοί των Αθηνών κα-τά τον εικοστό αιώνα, Αθήνα 2005, σσ. 9-11.

(Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό, τ. Β', εκδ. Μυγδονία σ. 603-604)